

لایحه تاسیس وزارت صنایع سنگین که بنا به پیشنهاد شماره ۵۸۸۶۷ مورخ ۱۳۶۳/۹/۱۰ وزارت صنایع سنگین در جلسه مورخ ۱۳۶۳/۱۲/۲۵ هیات وزیران به تصویب رسیده است به پیوست تقدیم و تقاضای تصویب آنرا دارد.

میرحسین موسوی
نخست وزیر

نظرباینکه قانون تاسیس وزارت صنایع سنگین مصوب جلسه مورخ ۶۱/۱/۲۲ مجلس شورای اسلامی تا تاریخ ۱۳۶۴/۱/۲۲ معتبر بوده و تصویب قانون جدیدی در این خصوص ضروری میباید، لذا لایحه ضمیمه، مشتمل بر ۵ ماده و ۸ تبصره که با هماهنگی وزارتخانههای صنعتی (صنایع سنگین - صنایع - معادن و فلزات) تهیه گردیده تقدیم میگردد.

لایحه تاسیس وزارت صنایع سنگین

ماده ۱ - بمنظور اعمال اختیار دولت و فراهم آوردن موجبات توسعه و گسترش، ایجاد، بهره برداری برنامه ریزی، هماهنگی حمایت و هدایت آندسته از صنایعی که در محدوده فعالیتهای

ریختهگری و نورد (بغیر از موارد مستثنی شده در قانون معادن و فلزات) مصوب مورخ ۱۳۶۳/۳/۵ آهنگری، ماشین سازی، تجهیزات و سازه های فلزی، موتور و محرکه ها، ساخت و مونتاژ انواع وسائل، نقلیه و بمنظور تامین بخشی از نیازهای جامعه، کاهش

وابستگی ، نیل به خودکفائی و استقلال صنعتی " وزارت صنایع سنگین " با وظائف و اختیارات زیرتاسیس میشود .

۱- تهیه و تدوین و اعمال خط مشی و سیاستها و برنامه ریزی لازم " بلندمدت ، میان مدت و کوتاه مدت " برای فعالیتهای مربوطه دربخشهای دولتی ، تعاونی و خصوصی در چهارچوب سیاستهای اقتصادی ، فنی و اجتماعی کشور .

۲- تهیه و تدوین و ایجاد نظام آمار و اطلاعات مناسب برای فعالیتهای مربوطه جهت برنامه ریزی و ارزیابی و نظارت مستعمر آنها .

۳- بررسی و انجام اقدامات لازم بمنظور ایجاد و توسعه صنایع موضوع ماده ۱ این قانون درجهت رفع نیازهای کشور و صدور هرچه بیشتر محصولات صنعتی .

۴- انجام مطالعات و اقدامات لازم جهت بهره برداری مطلوب از ظرفیتهای صنعتی موجود .

۵- برنامه ریزی و ایجاد هماهنگی لازم با صنایع نظامی کشور بمنظور مشارکت در تامین نیازمندیها و تقویت قدرت دفاعی کشور با استفاده از صنایع تحت پوشش .

۶- کوشش در اخذ و گسترش و ارتقاء سطح دانش فنی در زمینههای مربوطه با استفاده از روشها و ابزار مناسب درجهت نیل به خودکفائی صنعتی هرچه بیشتر کشور .

۷- تهیه و تدوین سیاستها و ضوابط لازم بمنظور تشویق و هدایت و حمایت متقاضیان ، فعالیت در زمینه صنایع موضوع ماده ۱ این قانون و فراهم آوردن تسهیلات و اعطای کمکهای فنی و اقتصادی لازم .

۸- تهیه و تدوین اهداف و سیاستها و برنامهها و نظارت بر امر چگونگی کمکهای اعتباری دولت در زمینه فعالیتهای صنایع موضوع ماده ۱ این قانون که از طریق موسسات و بانکهای اعتباری تخصصی و سازمانهای صلاحیتدار مربوطه اعطاء میگردد .

۹- تهیه و تدوین و اجرای برنامههای آموزشی و پژوهشی و تحقیقات کاربردی در زمینه فعالیتهای صنایع موضوع ماده ۱ این قانون با هماهنگی و همکاری دانشگاهها ، موسسات و مراکز علمی تحقیقاتی و صنعتی و سایر دستگاههای ذیربط و ارائه خدمات و امکانات مناسب به محققین و پژوهشگرانی که در زمینههای فوق با صنایع ماده ۱ این قانون همکاری مینمایند .

۱۰- همکاری با موسسات علمی و فنی و صنعتی بین المللی و عضویت و شرکت در موسسات ، سازمانها و شوراهای و مجامع و نمایشگاههای بین المللی با رعایت قوانین و

مقررات مربوطه بمنظور تحقق اهداف صنعتی و صادرات صنایع ماده ۱ این قانون .

۱۱- همکاری با موسسات استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران بمنظور تدوین استانداردهای ملی مربوطه و همچنین تهیه و تدوین و اعمال استانداردهای فنی و مهندسی اختصاصی و یکنواخت سازی محصولات صنایع موضوع ماده ۱ این قانون با استفاده از همکاری موسسات ذیربط داخلی و خارجی .

۱۲- فراهم آوردن موجبات تامین و تدارک مواد و قطعات و اقلام مورد نیاز فعالیتهای صنایع موضوع ماده ۱ این قانون توسط واحدهای تحت پوشش و سایر دستگاههای ذیربط کشور .

۱۳- مشارکت در تهیه و تدوین مقررات صادرات و واردات محصولات صنایع موضوع ماده ۱ این قانون و نیز صدور اجازه و یا مباشرت و یا نظارت بر اقلام و تجهیزات صنعتی و وارداتی طرحهای عمرانی .

۱۴- مشارکت در ایجاد شهرکها و نواحی صنعتی بمنظور ایجاد زیربنای لازم جهت گسترش فعالیتهای صنعتی و اعمال سیاستهای منطقه ای .

۱۵- بررسی و تهیه و اجرای طرحهای احداث ، توسعه و تجهیز و نوسازی واحدهای تحت پوشش دولتی طرحهای خاص صنعتی و تسهیلات اختصاصی ، رفاهی ، بهداشتی و آموزشی واحدهای صنعتی مستقیماً یا از طریق موسسات و شرکتها و سازمانهای تابع یا وابسته و با همکاری و مشارکت دستگاههای ذیربط .

۱۶- اداره کلیه شرکتها و موسسات و سازمانهای دولتی تابعه و وابسته به دولت (با استثناء صنایع نظامی) که در زمینه صنایع موضوع ماده ۱ این قانون فعالیت مینمایند از طریق سازمانهای موجود یا با ایجاد موسسات و سازمانهای تابع و وابسته جدید .

۱۷- ایجاد و توسعه ، انحلال ، تجزیه و یا ادغام شرکتها و موسسات و سازمانهایی که برای تحقق اهداف صنایع موضوع ماده ۱ این قانون ضروری میباشد ، با کسب مجوز از مراجع ذیربط .

۱۸- تهیه و پیشنهاد لوایح و مقررات و آئین نامههای لازم جهت تصویب مراجع ذیربط و تعیین شرایط و ضوابط صدور مجوزهای لازم مربوط به فعالیتهای صنایع موضوع ماده ۱ این قانون .

۱۹- انجام اقدامات و اتخاذ تصمیمات لازم جهت اجراء و نظارت بر کلیه قوانین و مقررات ، و آئین نامهها و شرایط و ضوابط مربوط به فعالیتهای صنایع موضوع ماده ۱ این قانون .

تبصره ۱ - برای احتراز از تداخل وظیفه بین این وزارتخانه و وزارت صنایع و تشخیص مصادیق صنایع مذکور در ماده ۱ این قانون کمیسیونی به سرپرستی و عضویت وزیر صنایع سنگین و وزراء صنایع و برنامه و بودجه یا نمایندگان تام الاختیار آنها تشکیل و اتخاذ تصمیم خواهد کرد ، تصمیمات این هیات با دو رأی موافق لازم الاجرا خواهد بود .

تبصره ۲ - کلیه وظایف و اختیارات وزارت صنایع و معادن سابق موضوع قانون تشکیل وزارت صنایع و معادن مصوب ۱۳۵۳/۵/۵ و اصلاحات و الحاقیه‌های آن در مورد صنایع مذکور در این ماده به وزارت صنایع سنگین واگذار میشود .

تبصره ۳ - وزیر صنایع سنگین یا نماینده ایشان علاوه بر شوراها ، هیاتها و مجامع مذکور در قانون راجع به تفویض وظایف و اختیارات وزیر صنایع و معادن سابق به وزراء صنایع ، صنایع سنگین و معادن و فلزات مصوب ۱۳۶۳/۳/۵ مجلس شورای اسلامی نیز ، در مجامع و شوراها ی زیر عضویت خواهد داشت .

- شورای اقتصاد .

- شورای عالی حفاظت فنی

- مجمع عمومی شرکت ملی صنایع مس ایران

- شورای عالی حقوق و دستمزد

- شورای عالی انفورماتیک

- شورای عالی نامین اجتماعی

- شورای عالی کارآموزی

- شورای فرهنگ و آموزش عالی

- هیات نمایندگان اطاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران

- مجمع عمومی سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران ، بعنوان رئیس مجمع

تبصره ۴ - کلیه فعالیتهای صنعتی موضوع این ماده که در بخشهای دولتی، تعاونی، خصوصی، بانکها و نهادهای انقلابی و نیز کلیه دستگاههاییکه شمول آنها مستلزم ذکر نام است و همچنین در سایر بخشها صورت میگیرد ، از نظر سیاست و خط مشی و مقررات و ضوابط و آئین نامه های صنعتی تابع وزارت صنایع سنگین بوده و کلیه واحدهای صنعتی مشمول این ماده مکلف اند مجوزهای فعالیتهای مذکور را صرفا از این وزارت کسب نمایند .

ماده ۲ - شرکتها و موسسات و کارخانجاتی که در زمینه صنایع مذکور در ماده یک فعالیت داشته و تابع و یا وابسته به سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران ، سازمان صنایع ملی ایران و دیگر موسسات تابع یا وابسته به دولت (باستثناء صنایع تسلیحاتی

نظیر جنگ افزارسازی ، مهمات سازی صنایع موشکی و ...) ، زیر نظر وزارت صنایع سنگین خواهند بود . (باتوجه به مفاد تبصره یک)

تبصره ۱ - کلیه وظایف و اختیارات وزیر صنایع و معادن سابق ، موضوع تشکیل وزارت صنایع و معادن مصوب ۱۳۵۳/۵/۵ و اصلاحات و الحاقیه‌های آن در مورد شرکتها و سازمانهای مذکور در این ماده به وزیر صنایع سنگین واگذار میگردد .

تبصره ۲ - وظایف و اختیارات قانونی مجمع عمومی سازمان صنایع ملی ایران در مورد شرکتهای موضوع ماده یک این قانون به مجمع عمومی سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران ، و همچنین وظایف و اختیارات قانونی شورای سازمان صنایع ملی ایران در مورد شرکتهای موضوع ماده یک این قانون به هیات عامل سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران واگذار میگردد .

تبصره ۳ - برای نقل و انتقالات دارائی موسسات و شرکتهای تابع و وابسته به دولت موضوع ماده یک این قانون و همچنین دیون و مطالبات مربوطه موضوع این وزارتخانه هیاتی به سرپرستی و عضویت وزیر صنایع سنگین ، وزرای صنایع ، معادن و فلزات ، امور اقتصادی و دارائی ، وزارت برنامه و بودجه یا نمایندگان نام‌الاختیار آنها تشکیل و در موارد لزوم اتخاذ تصمیم خواهندکرد .

تصمیمات این هیات تا سه رای موافق لازم الاجرا خواهدبود .

تبصره ۴ - دولت مکلف است موجبات کلیه نقل و انتقالات دارائی موسسات و شرکتهای تابع و وابسته و همچنین دیون و مطالبات مربوطه موضوع این وزارتخانه را حداکثر ظرف مدت یکسال فراهم آورد .

ماده ۳ - به وزارت صنایع سنگین اختیار داده میشود که باتوجه به ضرورت عملیات درجهت تحقق مفاد ماده یک اساسنامه لازم برای شرکتهای مندرج در بندهای ۱۷ و ۱۸ ماده یک این قانون را با انجام مطالعات لازم تهیه و پس از تایید هیاتی به سرپرستی وزیر صنایع سنگین و عضویت وزراء صنایع معادن و فلزات امور اقتصادی و دارائی و برنامه و بودجه و تصویب هیات وزیران به مورد اجراء گذارد .

پیشنهادات هیات مذکور با سه رای موافق قابل ارائه به هیات وزیران خواهدبود .

ماده ۴ - مفاد این قانون به هیچوجه ناقض مفاد قانون تاسیس وزارت معادن و فلزات مصوب ۱۳۶۳/۳/۵ نمیشد .

ماده ۵ - پیش نویس قانون فوق مشتمل بر ۵ ماده ، ۸ تبصره و ۱۹ بند در تاریخ ۱۳۶۳/۱۲/۲۳ مورد تایید وزراء صنایع سنگین ، صنایع ، معادن و فلزات ، برنامه و

بودجه و سازمان اموراداری و استخدامی قرارگرفت .

نخست وزیر

وزیر صنایع سنگین

تاریخ چاپ ۱۳۶۴/۱/۱۹

اداره کل قوانین

قانون تاسیس وزارت صنایع سنگین

ماده ۱- بمنظور برنامه ریزی و هماهنگی و توسعه و ایجاد و بهره برداری و با حمایت و هدایت آندسته از صنایعی که در حوزه فعالیت های - ریخته گری - آهنگری - ماشین سازی - ساخت موتور و محرکها - نورد - ساخت و مونتاژ انواع وسائل نقلیه و صنایع فلزی استاتیک قرار دارند و بمنظور کاهش وابستگی و نیل به خودکفائی ، وزارتخانه ای بنام " وزارت صنایع سنگین " با وظایف و اختیارات زیر تاسیس میگردد .

الف - تدوین سیاست و خط مشی و برنامه ریزی در جهت رسیدن به اهداف فوق الذکر در چارچوب سیاستهای اقتصادی ، فنی و اجتماعی کشور .

ب - جمع آوری اطلاعات مربوط به طرحها و سیستمهای صنعتی ، بهره برداری و ارزیابی آنها و تنظیم آمار لازم .

ج - بررسی نیاز کشور در زمینه صنایع سنگین و تهیه طرحهای لازم جهت ایجاد و نوسازی و مدیریت صنایع سنگین .

د - بررسیهای ضروری نسبت به تاسیس ، انحلال ، تجزیه و یا ادغام شرکتهای تابعه و وابسته تحت مدیریت دولت و کسب مجوز قانونی از مراجع ذیصلاح جهت اقدامات لازم .

ه - تهیه لوایح و تدوین آئین نامه ضوابط مربوط به صنایع سنگین و نظارت بر اجراء بمنظور کنترل فعالیت های صنایع سنگین و ارائه راهنمائیهای فنی و اقتصادی .

و - تدوین و اجرای برنامه های آموزشی و پژوهشی در زمینه های مربوطه با هماهنگی ارگانهای ذیربط و رعایت مقررات و ضوابط مربوط .

ز - همکاری با موسسات علمی و فنی داخلی و بین المللی و عضویت و شرکت در مجامع بین المللی با رعایت قوانین و مقررات مربوط .

ح - همکاری با موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی بمنظور تعیین استاندارد برای تولیدات مربوط .

تبصره - کلیه اختیارات وزارت صنایع در مورد صنایع مذکور در این ماده سه وزارت صنایع سنگین واگذار میشود .

ماده ۲ - شرکتها و موسسات و کارخانجاتی که در زمینه صنایع مذکور در ماده ۱ فعالیت داشته و تابع و وابسته به سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران ، سازمان صنایع ملی ایران و دیگر موسسات وابسته به دولت (باستثنای صنایع نظامی) میباشد ، زیر نظر وزارت صنایع سنگین خواهند بود .

تبصره ۱ - دولت موظف است ظرف ششماه از تاریخ تصویب این قانون ، وضع صنایع وابسته به بنیاد مستضعفان ، بنیاد شهید و سایر نهادهای انقلابی را روشن نموده از جنبه سیاست و خط مشی تحت نظر وزارتخانههای مربوط قرار دهد .

تبصره ۲ - موسسات بخش خصوصی که در زمینه صنایع مذکور در ماده ۱ فعالیت مینمایند از نظر سیاست و خط مشی تابع وزارت صنایع سنگین خواهد بود .

تبصره ۳ - کلیه وظایف و اختیارات وزیر صنایع در موسسات و شرکتهای مذکور در این ماده به وزیر صنایع سنگین واگذار میگردد . وزیر صنایع سنگین عضو شورای اقتصاد و همچنین عضو و رئیس مجمع عمومی سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران خواهد بود .

تبصره ۴ - برای احتراز از تداخل وظیفه بین این وزارتخانه و سایر وزارتخانه ها و تشخیص صنایع مذکور در ماده یک این قانون و همچنین برای نقل و انتقالات داریائی موسسات و شرکتهای وابسته ، هیاتی مرکب از وزیر صنایع ، وزیر معادن و فلزات ، وزیر صنایع سنگین ، وزیر امور اقتصادی و دارائی و وزیر مشاور و رئیس سازمان برنامه و بودجه یا نمایندگان تام الاختیار آنها تشکیل و در موارد لزوم اتخاذ تصمیم خواهند کرد . تصمیم این هیات با ۳ رأی موافق قابل اجرا خواهد بود .

تبصره ۵ - اعتبارات مربوط به این وزارتخانه تا پایان سال ۱۳۶۱ ، از محل اعتبارات وزارت صنایع و شرکتهای موسسات وابسته با نظر سازمان برنامه و بودجه تا مبنی خواهد شد . تبصره ۶ - دولت موظف است کلیه نقل و انتقالات داریائی موسسات و شرکتهای وابسته ، و همچنین دیون و مطالبات مربوطه موضوع این وزارتخانه را حداکثر ظرف مدت یکسال انجام دهد .

ماده ۳ - نیروی انسانی مورد نیاز وزارت صنایع سنگین از موسسات وابسته و سایر

موسسات وابسته به دولت تامین میگردد .

تبصره - این وزارتخانه حق استخدام پرسنل جدید نخواهد داشت و تنها نیروهای متخصص مورد نیاز خود را می تواند با تصویب هیات دولت استخدام کند .

طبق اصل هشتماد و پنجم قانون اساسی در تاریخ ۶۱/۱/۲۲

بتصویب کمیسیون مشترک صنایع و معادن ، نفت ، اموراداری

و استخدامی رسیده و برای مدت ۳ سال بصورت آزمایشی

قابل اجرا است

اداره قوانین و مقررات
شماره برگه ۴